

grad kan bruge det som en mellemting imellem en betinget dom og ubetinget dom.

Som det også fremgår af et af høringssvarene, gælder det også om, at vi passer på, at begrebet ubetinget straf ikke bliver udvandet, ved at flere og flere, der egentlig burde have været i fængsel, får samfundstjeneste i stedet for. Ikke nok med at der er en risiko for, at begrebet ubetinget straf kan blive udvandet, der er også en risiko for, om de virksomheder, offentlige som private, der skal tage sig af dem, der får en dom til samfundstjeneste, stadig væk vil være positive over for at modtage disse personer og have dem ansat i en kortere eller længere periode, mens de afvikler deres samfundstjeneste.

Det ville være uhensigtsmæssigt og meget uheldigt, hvis disse virksomheder, på grund af at man idømmer grovere og grovere forbrydere samfundstjeneste, så ikke længere vil være med til ordningen. Det ville heller ikke være særlig hensigtsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg synes, at den debat, som specielt fru Margrete Auken, men også hr. Behnke her lægger op til om samfundstjenestens karakter, er meget vigtig, og jeg ser meget gerne, at vi også kan bringe den videre i Retsudvalget. Hvis det så skulle betyde, at vi ikke bliver færdige med dette lovforslag, hvad meget jo efterhånden tyder på, her inden sommerafbrydelsen – jeg vil ikke kalde det sommerferien – må vi fortsætte til næste samling. Vi skal have en forsvarlig behandling af det, ingen tvivl om den sag.

Det har for os også været et vigtigt punkt at fastholde, at samfundstjeneste skal fremtræde som et alternativ til frihedsstraf, og det er det jo helt tydeligt, hvis det betyder, at man ikke kommer i fængsel, men i stedet idømmes samfundstjeneste.

Den konstruktion kan godt fastholdes med dette forslag, mener vi, for det eksempel, vi ganske kort har hørt nævnt, handler jo om en person, som står til en længere frihedsstraf, måske måneder. I stedet for får vedkommende ugers frihedsstraf plus samfundstjeneste. Det vil sige, at der er noget frihedsstraf, der forsvinder, og så kommer samfundstjenesten ind i stedet. Så konstruktionen mener jeg stadig væk logisk kan holde, men det er vigtigt, at formålet med samfundstjenesten ikke forskertses.

Faktisk har jeg set et eksempel – og jeg tror også, vi alle i Retsudvalget har lagt mærke til

det – på, at domstolene allerede anvender denne kombinationsdom. Der var for nylig en kriminalbetjent, så vidt jeg erindrer fra Ålborg, som forså sig på politikassen og tog nogle hundrede tusind kroner dér. Han fik faktisk en ubetinget frihedsstraf plus samfundstjeneste, så denne tanke er altså ikke alle udøvende retsmyndigheder helt fremmed.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil blot igen sige tak for en god debat. Jeg glæder mig til arbejdet i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

27) Første behandling af lovforslag nr. L 257: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 24/4 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Endnu engang står Folketinget med et lovforslag, hvor en meget, meget stor gruppe af udlændinge søger om at få dansk statsborgerskab. Det er der for så vidt ikke noget underligt i, at de pågældende personer gør, men vi finder i Fremskridtspartiet, at den stærke stigning, der er i antallet, der søger om at få dansk statsborgerskab, godt kan være lidt foruroligende.

Det mest foruroligende er, at ved hvert eneste lovforslag om indfødsrets meddelelse, som vi